

EUROOPPALAISTA IDENTITEETTIÄ ETSIMÄSSÄ

Euroopan komission aloitteesta perustettu kulttuurien välisen vuoropuhelun asiantuntijaryhmä toteaa yleisesti, että kielten, kulttuurien, kansallisuuksien ja uskontojen monimuotoisuudesta on kaikille ihmisyhteisöille sekä hyötyä että haittaa: se luo sekä rikkautta että jännitteitä.

Euroopan unionin muodostaneet kansat ovat vapaasti päättäneet yhdistymisestään. Suurin osa näistä kansoista on muodostunut kansalliskielensä perustalle. Miten tällainen kielten monimuotoisuus voisi edistää kansojen yhdentymistä ja lähentymistä? Kuinka kaikille näille kansoille voidaan luoda tunne yhteisestä tulevaisuudesta ja yhteenkuuluvuudesta? Olisiko määriteltävä eurooppalainen identiteetti?

Asiantuntijaryhmän mielestä Euroopan unionin kansojen olisi käytettävä kahdenvälisissä suhteissa ensisijaisesti näiden kahden kansan kieliä eikä kolmatta kieltä. Yhtäkään kieltä ei olisi tuomittu häviämään tai muuttumaan pelkäksi paikalliseksi murteeksi. Jos kieltä laiminlyödään, sen puhujat ovat vaarassa vieraantua Euroopan yhdentymisajatuksista.

Euroopan unionin olisikin ryhdyttävä edistämään sitä, että ihmiset oppisivat lähes äidinkielen tasoisesti jonkin muun kielen, joka ei olisi kansainvälisen viestinnän kieli. Tällaista kunkin omaksumaa kieltä voisi sanoa ”omaksutuksi kieleksi”, ja se valittaisiin henkilökohtaisista syistä, vaikkapa älyllisen uteliaisuuden kannustamana.

Suomessa kaikki koululaiset oppivat ”pakkoruotsia”. Se on suomalaista ”monikielisyyttä”. Suomalaisista kuulee joskus myös sanottavan, että he vaikenevat kahdella kielellä. Monet suomalaiset, ja monet muunmaalaiset, haluaisivat käyttää kansainvälistä kieltä, lähinnä englantia. Euroopan unioni pyrkii kuitenkin välttämään yhden kielen käyttämistä kansainvälisenä kielenä: se ei edistä eurooppalaisten yhteenkuuluvuuden tunnetta.

Vieraille taas suomalaiset sanoivat, että maassa maan tavalla, taikka maasta pois! Maahanmuuttajat ja heidän kielensä ovat kuitenkin nykyään osa useimpien kansojen todellisuutta.